

NAC doet AZ pijn

■ door Frank Ottens

ALKMAAR - Ooit verrijkte Louis van Gaal de Nederlandse taal met een nieuw woord: *gogme*. Van deze zogeheten voetbalintelligentie was zondag tijdens de seizoensopener van AZ bitter weinig te merken. NAC kwam, zag en overwon, 1-2. De intenties van de stuntploeg van vorig seizoen verschilde niet veel met de aanpak van nu: een beetje leunen, rustig afwachten, en dan - uit het niets - als een roofvogel toeslaan. Tweemaal ging de AZ-defensie er met boter en suiker in, tweemaal tekende Matthew Amoah voor het slotakkoord. Countervoetbal van de bovenste plank, waarbij Joonas Kolkka en vooral Anthony Lurling zich als lepe voetballers onderscheidden.

One touch football

Leepheid die bij de thuisploeg ver te zoeken was. Van Gaal moest dan ook met lede ogen toezien hoe de bezoekers uit Breda elkaar óók in de middenlinie veel gemakkelijker wisten te vinden. Met combinatiespel zoals hij dat zelf graag ziet: *one touch football*.

*Mounir el Hamdaoui in trance na zijn knappe gelijkmaker.
(Foto: Vincent de Vries / RM)*

Als verzachtende omstandigheid gold dat de geplaagde coach gedurende de voorbereiding zes Olympische Spelen-gangers moest missen. De topvorm die sommige spelers in Beijing wel degelijk etaleerden (Moussa Dembélé met name), leek in het verwachtingsvolle DSB Stadion echter op slag verdwenen.

Pingel

Lichtpuntjes waren er gelukkig nog

wel. Zo maakte de van een slepende enkelblessure teruggekeerde middenvelder Stijn Schaars een solide indruk (zijn gemiste pingel ten spijt), en vielen de eveneens teruggekeerde Maarten Martens en de gepasseerde midvoor Ari redelijk goed in. Waarom AZ zonder echte spits speelt, is sowieso een raadsel. Alsof Ari en Pellè het definitief hebben verbruid bij Van Gaal, qua vertrouwen.